

ME METAMORFNE TULEVIK

Kuraatorid:

Andres Kurg & Mari Laanemets

Näitusekujundus koostöös:

Kooperative für Darstellungspolitik (Jesko Fezer, Anita Kaspar, Andreas Müller), GER

“Me metamorfne tulevik” uurib 1960.–1970. aastatel esile kerkinud visionäärset nõukogude arhitektuuri ja disainipraktikat, mis seadis endale eesmärgiks uue ideaalse elukeskkonna loomise. See keskkond pidi olema paindlik, kergesti muudetav ja reguleeritav vastavalt kasutaja vajadustele, toetuma uusimatele tehnoloogilistele lahendustele ning mõtestama nii ümber ka seal tegutseva inimese.

Kasvades tihti välja sotsialistliku riigi poolt toetatud uurimisinstituutidest ja keskustest, pakkusid need projektid samas alternatiivi domineerivale ehituspraktikale ja linnaplaneerimisele ning visandasid tuleviku, mille keskseteks iseloomujoonteks olid transformeeritavus, ootamatus ja üllatuslikkus. Sellega kaasnes arhitekti/disaineri tegevussfääri laiendamine, nii et see nihkus sünkroonis rahvusvahelise disainimõttega üksikobjektide projekteerimiselt tervete keskkondade (ja elutegevuse) organiseerimisele.

1970. aastate keskel muutus suhtumine nii disaini kui tehnikasse ambivalentsemaks: esile kerkisid kriitilised ja kontseptuaalsed projektid, mis osutasid tarbimise ning medialiseeritud ruumi pahupoolele, modernistlike ideaalide ja tehnoloogia ning tööstuse kujundatud kultuuris peituvatele vastuoludele.

Näitusekujundus koosneb kolmnurksest moodulsüsteemist, mille iga külg on erineva otstarbega. Ühel küljel on reprodutseeritud suur töö, teisel küljel on kolmes keeles tekstid ning lisamaterjalid, kolmas külg on värvitud üleni ühte värvi.